

nu kunne de nemlig ikke undvære ham alligevel, men i saa Henseende er Krigsministeren ganske vist meget heldigere stillet end de Herrer. Han kan forsaavidt ganske vist trænge til deres Stemmer her, men ellers kan han godt undvære dem, thi han har ingensomhelst Forpligtelse lige overfor de tidligere Forudsætninger; han kjendte den slet ikke ligesaa lidt som vi, havde ikke forstaaet dem dengang; med Billie sørgede man for, at han ikke skulde vide Noget derom, og nu komme de og tage denne eller hin Forudsætning op og fortælle os, at det er dem, de havde. Men det er bagester. De Forudsætninger, de holdt hemmelige ifjor og kun meddelte os, forsaavidt de derved kunde komme bort fra det tidligere Foreslaaede, — de andre holdt de nemlig skjulte — disse skjulte Forudsætninger maa de selv bære Konsekvenserne af, dem maa de selv tage. Den høitærede Krigsminister kan ganske vist stille sig paa det Standpunkt, som det forekommer mig tvivlsomt, om det ærede Medlem for Helsingør kan stille sig paa, men det bliver hans Sag, nemlig paa Kontrakten af ifjor. Den ærede Minister kan imidlertid ganske vist stille sig paa det Standpunkt, som det ærede helsingørste Mindretal har udviklet i sin Betænkning, at det Konstante er Konto B., medens de maa se at faae det Andet bilagt saa godt som mulig. Den Stilling have vi altsaa maattet iagttage under de Herrer's Behandling, at da vi jo have staaet udenfor hele denne Sag, det vil sige ikke alene staaet udenfor den, men endogsaa paa den Vis, som jeg nu noksom har karakteriseret, ere satte udenfor, maatte vi naturligvis ønske, at dette Spørgsmaal efterhaanden udvikle sig af sig selv, saa at Konsekvenserne, naar den Tid kommer, da Sneen løser og viser, hvad der har ligget skjult under den, efterhaanden kunne vise sig. Jeg spaar Dem, mine Herrer, at Deres Beregninger og Forudsætninger kun lidet ville komme til svare til Statsregnskabet, naar dette kommer til at foreligge for 1881—82, forsaavidt de fortsætte her. — Hvad nu angaar den Stilling, som vi skulle indtage til disse Undringsforslag, her foreligge, er min Stilling den, at jeg ikke vil stemme imod nogen af de foreslaaede Medsættelser paa § 22, jeg vil ikke lægge Hindringer i Veien for de Herrer for fra Tilrættets Side at kunne dække deres Konsekvenser saa godt som mulig. Ja, det synes vel, at det er en noget for godmodig Stilling, men saa godmodige ere vi. Jeg skal nemlig sige Dem, mine Herrer, at De ikke skulle have Leilighed til at bebrejde os Noget, thi hele Bevægelsen paa dette Budget har i Virkeligheden ikke nogen virkelig reel Betydning, det er væsentlig kun Udsættelser, som ville komme igjen med forstærket Krav ad Aare, men saa ere vi ganske vist over Valgene. Jeg vil ikke forstyrre de Herrer i deres Stilling, de kunne have ondt nok med den endda, og saa skulle de ikke komme og sige, at jeg f. Ex. har været

med til at forstyrre dem, men derimod lade dem saa godt de kunne, lade Finansloven igjennem med disse Dækninger. Derfor vil jeg ikke besætte mig med Afstemningerne over § 22, men jeg vil lade de Herrer, der finde Behag i at stemme for eller imod, stemme som de ville, thi for mig have disse Afstemninger paa en Ubetydelighed nær slet ikke anden Betydning end den, at det er foreløbige Udsættelser af Udgifter, som ville komme igjen med endnu mere forstærket Krav ad Aare paa næsten alle Punkter, medens der selvfølgelig ogsaa er udsat meget betydelige Summer, som kunne komme før ind ad Aare, kunne komme paa Tillægsbevillingsloven, og kunne komme med selvstændig lovgyldigt Krav paa Bevilling. Det er saadanne, der nu f. Ex. ere foreslaaede paa selve Budgettet, 100,000 Kr. i Udtag paa Officers- og Underofficerslønninger, fordi man ikke ventede at faae dem til den Tid, men faar man dem inden den Tid, er selvfølgelig efter al konstitutionel Sædvane og efter Lovens Ministeren berettiget til ogsaa at udbetale Lønningerne, og Ingen af os vil kunne have Noget imod ogsaa at bevilge dem paa Tillægsbevillingsloven. Saaledes kan der være Enkeltheder. — Jeg har saaledes nu udviklet min Stilling lige overfor de Forslag, der ere opstillede til § 22, jeg besætter mig ikke med at stemme for eller imod dem. Lige overfor denne Stilling i Umindelighed har jeg ingen Interesse af at omtale de enkelte Spørgsmaal under denne Paragraf, som ere fremsatte her og udviklede paa en Maade, som jeg ikke erkjender for i og for sig rigtig, men hvis jeg oftere skal have med den Sag at gjøre, vil jeg hellere opsætte det til den Tid, da vi virkelig faae en efter min Opfattelse tidsvarende Behandling af dette Budget efter den nu bestaaende Lovgivning. Et skal jeg dog sige, at medens jeg er enig med det ærede Medlem fra Helsingør og den ærede Ordfører i, at hvis der paa Krigsministerens Foranstaltning ad Frivillighedens Bei kunde blive en god Anvendelse for Soldatens Fritid, vilde det glæde mig, og vi vide jo, at den høitærede Krigsminister er enig med Udvalget deri. Der er imidlertid et Spørgsmaal, som efter min Formening har en langt, langt større Betydning, og det er, om det ikke var muligt for den høitærede Krigsminister at finde en nyttig Bessæftigelse for Officererne i deres Fritid, thi som bekendt er jo Officerernes Fritid meget væsentlig forøget ved det nye Tillæg, og jeg tror, at det i mange Henseender kunde være gavnligt, om de nogenlunde kunde holdes i Arbejde. Det er i og for sig ingenlunde for at faae dem draget ind fra disse Blanterposter ude omkring i Landet, hvortil de nu have forlagt deres Virksomhed for Besæftningsagen. (M. P. Jensen: For hvilket?) For Besæftningsagen (M. P. Jensen: Maa jeg bede om Ordet). Det anser jeg forsaavidt for en nyttig Bessæftigelse; jeg anser det